

நாவச்சுடர்

யா/வண் நாவலர் மகா வித்தியாலயம்
யாழ்ப்பாணம்

ப

ங்

கு

னி

ம

ல

ர்

1

9

9

8

வெளியீடு

சுந்தரீதியான் ஆச்சிரம கலை கலைபண்டிட்டுப் பேரவை

குறள் ஷரி

அற்றம் மறைத்தலோ புல்லறிவு தம் வயின்
குற்றம் மறையாவழி

பொருள்:

தம்மிடத்திலுள்ள குற்றங்களை அறிந்து நீங்கா
தவர் ஆடையால் உடல் உறுப்புக்களை மறைத்துவிட்
டோம் எனக் கருதுதல் கீழான அறிவாகும்.

ஸ்ரீரமண நூல்திரட்டிலிருந்து தொகுக்கப் பெற்றது.
ஸ்ரீ அருணாசல அக்ஷர மணமாலை

காப்பு

அருணாசல வரற்கேற்ற வக்ஷரமண மாலைசாற்றக்
கருணாகர கணபதியே கரமருளிக் காப்பாயே

நூல்

அருணாசலசிவ, அருணாசலசிவ,
அருணாசலசிவ, அருணாசலா!

1. அருணா சலமென வகமே நினைப்பவ
ரகத்தேவே ரறுப்பா யருணாசலா (அ)
2. அழகுசந் தரம்போ லகமும் நீயுமற்
றபின்னமா யிருப்போ மருணாசலா (அ)
3. அகம்புகுந் தீர்த்துன் னககுக்கை சிறையா
யமர்னித்த தென்கோ லருணாசலா (அ)
4. ஆருக் காவெனை யாண்டனை யகற்றிடி
லகிலம் பழித்திடு மருணாசலா (அ)
5. இப்பழி தப்புனை யேனினைப் பித்தா
யினியார் விடுவா ரருணாசலா (அ)

(வளரும்...)

☆☆ நூலகடர் ☆☆

வெளிப்பிடு - 2

கடர் - 3

1998 பங்குனி

பொருளடக்கம்

	பக்கம்
1) மானுடத்தை மேன்மைப்படுத்தும் மாண்புமிகு கோட்பாடுகள்	1 - 6
2) தனக்குத் தானே துணை	7 - 8
3) அன்னதானக் கந்தனின் அருட்கட்டளை	9 - 11
4) நான் ஒரு பிச்சைக்காரன்	12 - 14
5) பட்டினத்தடிகள் காட்டும் வாழ்வு எல்லாப்பிழையும் பொறுத்தருள்வாய்	15 - 16
6) ஆசிரியர் தெய்வங்களாக மதிக்கப்பட்டனர்	17
7) மகாத்மா காந்தியின் விளையாட்டுப் பருவத்திலே	18 - 20
8) என் கடன் பணி செய்து கிடப்பதே	21 - 23
மாணவர் பக்கம்	
9) பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் இளங்கித் தமிழ் இலக்கியம்	24 - 25
10) இளைச் சீக்கிச்ச	26
11) Easy way to Learn English (Part - 3)	27 - 28

அன்பளிப்பு: மணி ஒன்று 25/- ரூபா

வரு சந்தா தபால் செலவுடன் 325/- ரூபா

சந்திதியான் ஆசிரிய எசவகலை பண்பாட்டுப் பேரவையினர்.

அச்சுப் பதிப்பு: தமிழ்நாட்டினர் ஏடுகளை,
தெல்லியடி, கரணெட்டி.

மங்குனி மாத சிறப்புப்பிரதி பெறுவோர்

- 1 - 10 திரு ஆ. ஜீவரெத்தினம்
(ஆதழகம் சிற்சாலையம், திருநெல்வேலி.)
- 11 - 20 திரு ந. சிவக்குமார்
(ராஜன் எலெக்ரோனிக், அச்சவேலி.)
- 21 - 30 திரு க. சிவக்கொழந்தூர்
(சமாநாள் தீவான், உடுமீட்டி.)
- 31 - 40 திரு வி. தவத்துரைராசா
(முத்தவிநாயகர் கோவிலடி, கரணவாய்.)
- 41 - 50 திரு க. நயராசா
(ஆலியர், இமையாணன்-உடுமீட்டி.)
- 51 - 60 திரு க. இரத்தினசிங்கம்
(சமாநாள் தீவான், கரணவாய்.)
- 61 - 70 திரு சு. நல்லதம்பி
(பிரதான வீதி-தொண்டைமாளாறு)
- 71 - 80 திரு வே. இரத்தினசிங்கம்
(சிவசக்தி மோட்டோர்ஸ், பழத்தித்தூண்டி.)
- 81 - 90 திரு செ. அருட்பிரகாசம் (அம்மாசி)
(வல்லெட்டித்தூண்டி.)
- 91 - 100 திரு ச. இரட்சகொழால்
(ஜெகாமோட்டோர்ஸ், தெல்லியடி.)

ஞானச்சுடர் - மாசி மாத வெளியீடு

ஞானச்சுடரின் மாசிமாத வெளியீட்டு நிகழ்வு பேரவைத்தலைவர் திரு ச. கிருப்பரங்கிதாதன் தலைமையில் சுரணவாய் விஸ்வநாதக் குருக்களின் தேவாரத்துடன் ஆரம்பமாகியது. மலர் வெளியீட்டினை நல்லை கிருஞானராயநாதர் ஆதினாரு முதல்வர் ஸ்ரீவழி சோமசுந்தர பரமாத் சாரிய கவாடிகள் நிகழ்த்தினார்கள்.

குருமுதல்வர் அவர்கள் தமது ஆரம்ப உரையில் எமது சமயத்தின் சிறப்புக்களை எடுத்துக் கூறினார்கள். மனிதனை விலங்குகளில் இருந்து வேறுபடுத்திக் காட்டுவது நித்திக்கும் தன்மை, சிந்தனையில் வெளிப்பாடுகளைத் தோன்றியதே எமது சமயம். அதனால் தான் மிகப் பழையகாலத்தில் தோன்றிய எமது சமயம் இன்றைய விஞ்ஞான உலகிற்கு உடதாக்கியிருக்கக் கூடியதாக, ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடியதாக விளங்கி வருகின்றது.

சமயம் என்பது மனிதனை வாழவைப்பது, அதுதானும் வாழ்ந்து மற்றவர்களையும் வாழவைப்பது. "நித்தலூர் எம்பிரானுடைய கோவில் புகூ" என்று எமது சமயம் கூறுகின்றது. அதாவது திணமூர் கோவிலுக்குச் சென்று வழிபட வேண்டும் என்று கூறுகின்றது. ஏனென்றால் உடலாலும், உள்ளத்தாலும், நாம் திணமும் அழகாகிக் கொண்டிருக்கின்றோம். ஆகவே, திணமும் கோவிலுக்குச் செல்வதன்மூலம் இந்த இருவகையான அழுக்குகளும் நீங்கப்பெற்று உடலாலும், உள்ளத்தாலும் தூய்மையாக வாழுகின்ற நிலை எமக்கு ஏற்படுகின்றது.

எமது சமயத்தில் உள்ள புராணங்கள் எல்லாம் மனிதவாழ்க்கையைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகின்றன. அவர்கள் எப்படியான வாழ்க்கை வாழ்ந்தார்கள் என்பதையும், வாழுகின்ற வாழ்க்கையில் தன்மைக்கு ஏற்பவே வாழ்க்கையில் முடிவுகளும் அமைந்திருந்தன என்பதையும் அவை வெளிப்படுத்துகின்றன. ஆகவே, நமங்கள் கோவிலுக்குச் சென்றோம். வழிபட்டோம், பிரசாதம் வாங்கினோம், அல்லது வேறு தொண்டுகள் செய்தோம் என்பதுடன் எமது சமயம் முடிந்துவிட்டதாக நாம் கருதக் கூடாது. எமது சமயத்தின் தத்துவங்கள் என்ன, புராணங்கள் கூறுகின்ற கதைகளில் இருந்து நாம் அடிக்க வேண்டிய பாடங்கள் என்ன, எமது இவ்வுவகை வாழ்விற்கும் மறு உலக வாழ்விற்கும் பயன்படக் கூடியவை

மாண்புமிகு
மேன்மைப்படுத்தும் மாண்புமிகு கோட்பாடுகள்

(மகாபாரதத்திலிருந்து)

இனங்காத்த இளங்குமரன்

இளங்குமரன்

விவசாயியவர் கொங்குத் தலைப்பட்டும் பின்வருமாறு உரைசெய்து
கின்றார். 'தன்மேஜய மகாராஜாவே, துள் முன்னோர்களின் சரிதங்களை
உவப்பான் கேட்கும்'. பண்டைக்காலத்தில் சிலகம் யாவையும் தம் வசம்
படுத்தி ஆள்வதில் தேவர்களும் அசுரர்களுக்கும் மிடையே மாபெரும்
போட்டி நிலவிந்தது. தேவர்களின் குருவாக விளங்கியவர் பிரகஸ்பதி
என்னும் வியாழர்காவன். அசுரர்களின் குருவாகவிருந்து அவர்களை வழி
நடாத்தி வந்தவர் கக்கிராச்சாரியார் என்னும் வெவ்விபகவான். இவர்
கள் இருவரிடமும் வழி நடத்துதலின் பேரில் தேவர்கட்கும் அசுரர்
களுக்கும் மிடையே கடுமீ யுத்தம் நிலவியது. கக்கிராச்சாரியார் இந் குரு
மார்களிலும் மேன்மைபெற்று விளங்கினார். இவர் இறந்தவர்களை உயிர்
பெறச்செய்யும் சந்திரினி மந்திரத்தை அறிந்திருந்தார். இதனால், பேரில்
யாளுந் அசுரர்கள் உயிர் பெற்று வழந்து தேவர்களுக்கு இடம் விளங்காத
வண்ணமிருந்தனர். ஆதலால், தேவர்களோ பேரில் இறந்த வண்ணமா
கலே இருந்தனர்.

இதனால், தேவகுருவான பிரகஸ்பதி கவலையடைந்தார். தேவர்
களோ ஆற்றொணாத்துயரில் ஈழுகினர். தேவர்களும் பிரகஸ்பதியும்
மேலான செய்து ஒரு முடிவுக்கு வந்தனர். தாம் எந்த உலகமாவதது
கம்முள்ளொருவர் இறந்தவரை உயிர் பெறச் செய்கிறும் சஞ்ரீவினி
மந்திரத்தை அறிவாரயதுகல் வேண்டிமென்று ஒருமனதாக முடிவு செய்
தனர். முடிவு செய்கவுடன் யார் கக்கிராச்சாரியாரிடம் சென்று சி
னாக இருந்து அம்மந்திரத்தைக் கற்றுலர வல்லவரென்பதனை ஆராசிந்து
பிரகஸ்பதியின் மைந்துளாள கருன் என்பவனே உகந்தவனென்று தீர்
மாயித்தவர். எனன் அடக்கமும், பணியும், புத்தி யாழ்வாரும் ஓர்
மும், ஆற்றலும் துருக்கே அமைப்பிபெற்றவனானவால் அவனைச் சக்

கிராச்சாரியாபிடம் அனுப்பிவைத்தனர். தங்கிலைத்தின் மேன்மைக்காக
தங்கிலைவரையும் துன்பமெனத் துணிந்து கக்கிராச்சாரியாபிடம் சென்ற
டைந்தான்.

கணன் கக்கிராச்சாரியாபிடம் தன்னை ஆழிமுடிந்தென்று. தான்
அவருக்குச் சீடனாக விரும்புவதாகத் தெரிவித்தான். நான் எதிரிகளின்
குருவின் புதல்வனாயினும் தம்மை நோக்கிக் கல்லி கற்கச் சீடனாக வந்த
கணனைக் கக்கிராச்சாரியார் வரவேற்றுார். கங்கிக்ரு தூதி, மய, மொழி
நாடு. இவ்மேல்வ வேறுபாடுகள் காட்டுதல் கூடாது என்ற துயரத்தில்
படி. கக்கிராச்சாரியார் கணனைச் சீடனாக ஏற்றுக்கொண்டார். கணன்
மீரம்மச்சரிப விருத்ததை மேற்கொண்டு சீடனாகவிருந்து. குருவுக்குப்
பணிவிடைபுரிந்து, குருதல் வாசம் செய்தான். குருகுளவாசத்தில் போது
குருவின் பணிவிடைகளை மேற்கொள்ளும் வேளை கக்கிராச்சாரியாபிடம்
புதல்வியாகிய தேவநாணியைச் சந்திக்கும் சத்தியமார் கணனுக்கு ஏற்பட்
பது. தேவநாணியும் மற்றைய மாணவர்களிலும் பார்க்க, கணன்மூலம்
கலைபணிகளை மேற்கொள்ளதில் மகிழ்வடைந்தான். ஆனால், கணுவை
கம் குருவுக்குச் சொல்லும் பணி எல்லவையிலும் தேவநாணியின் பணிகளை
மேற்கொண்டிருந்தான்.

கணுவின் தற்பண்புகள் மூலம் தேவநாணியின் மனத்தைய மிகவும்
கவர்ந்தன. இதனால், தேவநாணி கணன்மீது ஆழ்புணர் மனமாக மாறி
விட்டாள். குருகுளவாயம் செய்து முடிந்த பின்பு தேவநாணி செய்யார்
நோக்குடன் தேவநாணி கூத்துக்கொண்டிருந்தான். இவ்வேளை கணன்
மாணவனாகவிருந்து ஐந்துறு ஆண்டுகள் சென்று மறைந்தான்.

இந்த குணத்தில் கணன் யாரென்பது அகழற்குள் அரசனான
விருஷபர்வரவுக்கும் அவனது ஆட்சியுக்கும் தெரியவந்தது. இதனால்,
அவர்கள் ஆத்திரமூற்றுப் பண்பைக் கொள்ளத் தலைப்பட்டனர். ஒருநாள்
கூட்டிப் பசுக்களைப் போய்ப்புக்கொண்டிருந்தான் கணன். அங்கிலைகளில்
அங்குளத்த அகழர்கள், சிலர் கணனைக் துணிந்த தூண்டியாக வெட்டி
நாங்குறந்த இளையாக்கினர். மாணவ தேரமாகியது மேல்பயனின்றி
ஆழிவரைகள் ஆச்சிரமம் திருப்பின. இகளைக் கண்ணுற்று தேவநாணி
சந்தேகம் கொண்டு தந்தையாசிய கக்கிராச்சாரியாபிடம் சென்று முறை
யிட்டாள். அதற்குச் கக்கிராச்சாரியார் 'இவந்தவரை காரிவிட்டுறழும்'

பா/வளி நாவலர் மகா வீத்தியாலயம் யாழ்ப்பாணம்

செய்யும் சஞ்சீவனி மந்திரத்தை அதிநூலன் யாவ் நீ கவனலப்படாதே
இதோ அவனை அழைக்கின்றேன்" என்று கூறிச் சஞ்சீவனி மந்திரத்தை
உச்சரித்தார். உடனே நாய்களின் உயர்களிலிருந்து கஜன் வெளிப்பா-
ட்டான். கஜன் வருவதனால் கண்ணுற்ற தேவஞானி தாமதமாகியதால்
காரணத்தை விளக்கினார்.

கஜன் நடந்தவற்றை விபரமாக எடுத்துரைத்தார். இதன் பின்னர்
இன்னொரு நாள் தேவஞானி மலர்கள் பறித்து எடுப்பது கஜனை வளக்
கிரி அனுப்பினாவதான. அங்கே உள்ள அசுரர்கள் அவனைக் கண்டு,
கொன்று அவனுடைய அரைத்துச் சரத்திரத்திற் கரைத்துவிட்டனர்.
மலர் கொய்து வரப் பெற்ற கஜன் தெருநேரமாகியும் திறம்பி வராமையால்
தன் கந்தநாபிடம் சென்று முறையிட்டான். தேவஞானி அப்போ-
தும் கக்கிராச்சரியார் சஞ்சீவனி மந்திரத்தை இடைநீக்கி கஜனை
உயிர்ப்பித்தார். மல நாட்களின் பின்பு தேவஞானி நீண்டும் ஓர்முறை
மலர்செய்யும் வண்ணம் கஜனை அனுப்பி வைத்தான். அத்தருணத்தி-
றும் கஜனை அசுரர்கள் கண்டு அவனைக் கொன்று, அவன் உடலை
எரித்துச் சாம்பராக்கினர். சாம்பரை மதுவிற்கவந்து தம் குருவாகிய
கக்கிராச்சரியாரை அருந்தும் வண்ணம் கொடுத்தனர். அசுரர்களின்
இச்செய்தி விட்டவழி கக்கிராச்சரியார் உணர்ந்திருக்கவில்லை. மது
உருந்திய கக்கிராச்சரியார் மிகக்கவிர்ப்புற்றிருந்த வேளை தேவஞானி
ஓர் நாடி வந்து "கஜன்" மலர் பறிக்கச் சென்று தெருநேரமாகியிட்டது
இன்னும் கிரும்பவில்லை என முறையிட்டான்.

தேவஞானி வருத்தமுறுவதனால் கண்ணுற்ற கக்கிராச்சரியார்
தம்புகல்விட்டு நீல புகைபுகைகள் கூறினார். "மகனே நீ கவனலவை விட
பொழி கஜனை அசுரர்கள் கொன்றுவை உறுதி. அவர்கள் நீ இவ்வாண்
ணம் தேரிப்பது தகாத செயல். அன்றும் ஒரு புகல்வியாகிய நீ ஒருவர்
மரணமடைவதைக் கண்டு கவலை கொள்வது சரியன்று, மரணமென்பது
இறைவனின் இயற்கையாகும். எனவே, நீ கவலையற்று இறக்கப் பழகிக்
கொள்" இதனைச் செவிமடுத்த தேவஞானி "அப்பா தவ சிரேஷ்டர்
கஜன் ஒருவரான அய்கிராச்சரியரின் பேரணும் தேவஞானாகிய பிரகஷி தி
யின் புகல்வனுமாகிய கஜன் பித்தந்த ஆற்றலுடையவன், தவ வலிமை
முடையவன் சிறந்தவர்களுள் சிறந்தவன் அவனை நான் தேரிக்கின்றேன்.

எவ்வே, அவனை மறுபடியும் உயிர்ப்பித்துத் தடுத்தல் வேண்டுமென வேண்டிக்கொண்டான். அன்புபுகல்விளின் உன்பாயங்கினை நன்னுரைந் துணர்வால் கஜன் மரன்மடைக்களமுட்டுப் பொருள்சேபமடைந்தார் சுகிராச்சாரியார். கஜனைக் கொன்றவையால் அடங்கரச் சிணமுற்று "இனி எனது உதவி அபரங்கமுக்குக் கிடைப்பொட்டாது" என்று சொல்லிச் சஞ்சீவினி மந்திரத்தை ஜெபம் செய்தார்.

மந்திரஜெபத்தால் கஜன் உயிர்பெற்றுத் தன் குறளின் ஸிற்றினுள் இருப்பதை உணர்ந்து கொண்டான். எனவே குறளின் உடையைப் பிளந்து வெளிவருவதை ஓர்மப்பரமல் தன் ஆச்சாரியாரிடம் நடந்தவற்றை எடுக்க துறைத்துத் தன்னிருப்பிடத்தை வெளிப்படுத்தினான். இதனால் கக்கிராச் சாரியார் மிகவும் விடாமடைந்தார். தேவநாணியை தோக்கி "மகிஷ இப்பொழுது என்ன செய்யுது? கஜன் உயிர்பெற்று வருவானாயின் என் னுயிர் பிற்றுவீரும். யாது செய்வதென்பதனை சீயே முடிவு செய்து கொள்," என்று கூறினார். அப்போது தேவநாணி "கந்தையே என்னைப் பொறுக்கவரை இருவரும் உயிராடன் இறத்தல் வேண்டும் கஜன் இறந் தால் என் இன்பம் அழியும். தாங்கள் இயத்தால் எனது வாழ்க்கை அந் துயர் போய்விடும்" என்று பொழிந்தான் தேவநாணி.

இவ்வண்ணம் உரைசெய்ததும் சிந்தனை வாய்ப்பட்டார் சுகிராச் சாரியார். கஜனுக்குச் சஞ்சீவினி மந்திரத்தை உபதேசிப்பனக்க கலிர அவ் ரரவு வேறு ஒன்றும் செய்ய இயலாது போய்விட்டது. எனவே, கஜனுக்குச் சஞ்சீவினி மந்திரத்தை உபதேசிக்கு முன்பு தன் சீடனுக்கு ஓர்வலிப்புகை செய்தார். "நீ உயிர்பெற்று வழந்ததும் என் இறந்துவிடுவேன் எனவே, திரும்ப தவறாது என்னை உயிர்ப்பிப்பாயாக" என்று கூறி சஞ்சீவினி மந் திரத்தை உபதேசித்தார். மந்திரோபதேசம் பெற்றுக் கொண்ட கஜன் சுகிராச்சாரியாரின் உடலிலிருந்து வெளிவந்தான். இதனால் உயிரிழந்த தன்குருவைகாண்டு மனம் பதைபதைத்து உடனே சஞ்சீவினி மந்திரத்தை ஜெபஞ்செய்து தன் குருவை உயிர்ப்பித்தான். கக்கிராச்சாரியார் உயிர் பெற்றெழுந்தார். தன்வித்தை செயற்பட்டமை கண்டு மகிற்றவையகிப கஜன் தனது தோக்கம் நிறையேறியதை உணர்ந்தான். இதனால் தேவ லோகம் செல்லத் தலைப்பட்டான்.

மதுவினரால் ஸநம் நிலையை உணர்ந்த சுகிராச்சாரியார் உலக மக்கள் உய்யும் பொருட்டு சில அறிவுரைகளைச் சொல்லியுற்றார். மதுவை

எவ்வெருவன் அருந்திநின்றானே அவனது அறிவு மயங்கிவிடும். தல்வ
செய்க்களை அவன் செய்யாதிடாழிவான். தீராவதற்கையே அவன்
முனைந்து செய்வான். இம்மையிலும் மறுமையிலும் அவனிடர்களுளையே
அனுபவிப்பான். இதனால், இத்தொடைய மதுவின் பழக்கத்தை ஒருபோதும்
குறையும் ஏற்படுத்திக் கொள்வக் கூடாது" இவ்வறிவுரைகளை எவ
வெருவன் உலங்குகாங்கிறானோ அவன் வரம்பு மேல்வையவையம்.

கேவருவகம் செல்வவிழந்த கணவைச் சக்கிராச்சாரியார் ஆசீர்
வதித்து அனுப்பிவைத்தார். அதுன் நன்றியறிதனுடன் அவரை வணங்கி
விடைபெற்றேடுனான். சென்ற அனுவைத் தேவஞானி தடுத்தான். இத்
தனை வரவும் தன் நெஞ்சத்தில் வைத்திருந்த அன்பை வெளிப்படுத்
திக் கல்வண மணஞ் செய்துகொள்ளும்படி வேண்டினான். தாமம் அறிந்து
அதன் வழியொழுதும் உத்தமணாகிய கணன் அவரை மணக்க முடியாது
என்று கூறினான். "யான் குருவின் வயிற்றிலிருந்து உயிர் பெற்றமை
யால் உனக்குச் சேதரவாரின்றுன். எனவே உன்னை மணம் புரிதல்
கூடாது அன்றியும் குருவின் புதல்வியும் எனக்குக் குருபோன்றே மதிக்க
த நக்கலன் எனலோ, வீண் வுசையை விட்டொழி" என்று கணன் எடுத்தி
யப்பிடிவான்.

இதனால் கோபமுற்ற தேவஞானி "நீதியான வழியில் என்
அன்பை ஏதாவது நீ செல்கின்றாய் இதனால் நீ அறிய வித்த உனக்குப்
பயன் தராது போகும்" என்று மார்பிட்டான். இதனைச் செவியற்ற
கணன் பெண்ணே சாங்கற்ற வித்த உனக்குப் பயன்பாது போயி
னும் யான் உபதேசிப்பவர்களுக்குப் பயன் படும் அல்லவா? அதுவே எனக்
குப் போதும். நீ பிழைமனை அன்பு வைத்து அன்புமிசூதியால் எமக்குச்
கூடாதிடுகிறாய் இதனால் உன் அன்பு எப்போதும் நிலைவேறாது. நீஷி
புதல்வர்கள் எனரும் உன்னை மணக்க மாட்டார்கள்" எனச் சரபிட்ட
கணன் தேவருவகம் சென்றடைந்தான். தேவர்கள் அவனைப் பெருமநிழ
வுடன் வரவேற்றனர்.

அதுன் என்பவனுடைய சகிதை மூலம் நாம் உணர்ந்து கொள்ள
வேண்டிய அறிவு பண்புகள் பல்வுள். முதலாவதாக, கணனின் சேவை

மனப்பாங்கும் தன்னிலத்தின் பெருமையக்காரம் தன்னுயிர்மைத் துச்சமென்
 மதித்துப் பணவர்கலியை யே சென்று தன்காரிய நித்தியைப் பெறும்பாங்கு
 போற்றுதற்குரியது. மலைகுடைந்தாலும் நிலை குடைவாது மலைநீட்டம்
 கொண்டவனாய் கிளங்கிய கஜனை நாம் ஒவ்வொருவரும் பின்பற்றி
 நடக்க முயல்வேண்டும். கஜனின் திடமும், எதிர்பாரும், புலவர் க்கமும்
 போற்றுதற்குரிய அரிய பண்புகளாகும். இவை இவ்வையால்தான் இன்
 னைய உலகில் இந்தனை இன்னவர்களும். இவர்களும் ஏற்பட்டு உலகம்
 அழிவுறும் வகையில் திருஷ்டிகள் நடந்துவொண்டிருக்கின்றன.

மதுவினால் ஏற்படும் தீமை இக்கதை மூலம் தெளிவாக உணரப்
 படுகிறது. சுக்ரிதாச்சாரியரிடம் இருந்த மதுவகுத்தும் பழக்கமானது
 அவரைக் குருளாக ஏற்றுப் போற்றிவந்த அசுரர் குலத்தவரின் வீழ்ச்சிக்கே
 காரணமாக அமைந்தது. இது அல்லவா? எனவே, பன்னம், இன்றும்,
 என்றும் தீனாபுரியும் மதுவை ஒழிக்காமையால் மாதுடார் படும் அல்லக்
 கள் எத்தனை எத்தனை?

அதித்தமுகச் சுக்ரிதாச்சாரியார் தன்னை நாடிக் கல்வி கற்க வந்த
 வன் தேவகுருளின் பழக்கமென்று அறிந்திருந்தும் தாது சீடனாக ஏற்று
 கல்வி புகுடினார். இது ஓர் மாத்திர விரிந்த மனோபாவத்தைக் காட்
 டுகிறதல்லவா? இத்தகைய மனோபாவம் இன்று எங்கிலை போட வந்தது?
 இந்நிலையில் எப்படியே உயர்வும் எம்மின் எழுச்சியும் எவ்வண்ணம்
 சாத்தியமாகும். எனவே, பாரசுத்தின் அரிய கோட்பாடுகளை நாம் உலகம்
 கொண்டு எம்மை மேன்மைப்படுத்த முயல்வோமாக.

(தொடரும்)

மா. துரைராஜி ஐயர்
 28-2-98

தனக்குத்தானே துணை

பிறப்புச் சம்பந்தமாகக் கைக்குச் சில உதவி புரிய தாம் கட்டுப்பாட்டிற்குக் கீறாமல் பத்தியாசம் அன்பதில் பத்தியென்பதற்கும் கட்டு என்பதே பொருள். இவ்வகை வாழ்க்கைக்கும் மறு உலக வாழ்க்கைக்கும் நமக்கு அவரும் அவருக்கு நாமும் என உதவி புரியக் கட்டுப்பட்டவரே பற்று - உறவினர் எனப்படுவர். இக்கால கட்டத்தில் இத்தகையவரைக் காண்பதே அரிது. உண்மையிலேயே ஒரு சிலர் உதவி செய்யச் சக்தி இல்லாதவராக இருக்கலாம், சிலர் சக்தி இருந்தும் மனமில்லாமல் இருக்கலாம். இக்காலத்தில் இவ்வகை வாழ்க்கைக்கு உதவிபுரியும் உறவினர்கூட அருமையாகிவிட்டனர்.

குருவனுக்கு மனைவி, மகன், மகள், மருமகன், மருமகன், சகோதரன், சகோதரி ஆகியோர் நெருங்கிய பற்றுக்கை வளப்படுவர். நன்மைத்தரன் காத்துக் கொள்ள இயலாத நிலையிலுள்ள உறவினரைக் காப்பது, கவனியுட்டுவது, செல்வம் கிடைக்கச் செய்தது நம் கடமையாகும். இவற்றை எதிர்பார்த்து அவர்களுக்கு உரியவாய்ந்து அதேபோல் வயதான பின்னும் மறுமலிதும் நம்மைப் பாதுகாப்பது உறவினர் கடமை. அதை எதிர்பார்த்து நமக்கு உரிமையுண்டு.

நாம் நமது பிள்ளைகள், மனைவி, சகோதரர் முதலியோருக்குச் செய்யும் கடமையை இறைமான் அன்பியலும் மாயபாசத்தால் உண்டாக்கியிருக்கிறார். ஆதலால், நாம் நம் கருத்தைக் கருதாமல் சிலமாயம் பட்டினி இருந்தும் கூட அவர்களைக் கவனிக்கின்றோம். அப்படிச் செய்யும் போது அவர்களது உதவியைக் குறிக்கொள்ளக் கொண்டு செயற்படுவதில்லை. மூலமையில் மட்டுமன்றி இறந்த பின்னும் உயிர்க்கு உறுதி நருவளவற்ற நாம் தேடிக்கொள்ள இயலாத நிலையில் இருப்போம், பிள்ளைகளைப் பேணி வளர்க்கும் காலத்திலே மதுரைக்கு வேண்டிய கர்மங்களை, புண்ணியங்களைச் செய்ய வேண்டிய நேரமும் சந்தர்ப்பங்களும் கிடைப்பதற்க்கை. பிள்ளைகளை, சகோதரர் போன்றோருக்கு உரிய கடமைகளை அண்டியம் பண்ணி விட்டுப் புண்ணியம் தேட வேண்டும் என்ற எண்ணமும் உண்டாவதில்லை. மூலமையில் உறவினரால் புறக்கணிக்கப்பட்டுச் சிலர் தனிப்பதைக் காண்கிறோம் இதே போலப் பிள்ளைகள், சகோதரர் போன்றோர் சிந்தனம் முதலிய நிதர்க்கடன்களை ஒழுங்காகச் செய்யாவிடில் மறுமலில் நாம் கருந்தவேண்டும்.

இக்காலத்தில் பலர் நம்கடமையை விட உரிமையை எதிர்பார்த்திருந்தனர். இதைப் பலர் கருத்துக்கின்றனர் எனவே, நமக்கு ஆற்றல் உள்ளபோது மற்றவருக்குச் செய்யும் கடமை யூ, வி நமக்கென்றும் சில கர்மங்களை - புண்ணியங்களைச் செய்து கொள்ள வேண்டும்.

நாம் தனியாகவே பிறந்தோம், தனியாகவே இறப்போம், நம்முடன் தொடர்ந்து வரும் துளை தர்மமேயாகும். இளமை, வலிமை முதலான உள்வியோலு நமக்கும்

மறுபடிக்கும் வேண்டியதைச் செய்து கொள்ளாவிடும் நமக்கு நாமே உதவுகு ஆலோசனை
 புந்திரன்-மனைவி முதலியவர்களுடம் அளவு கடந்த அன்பு வைத்து நம்மை நாமே
 மறக்கின்றோம். நம்பிடத்தக்க நாய்வைக்க வேண்டிய அன்பையும் உறக்கின்றோம். இது
 நான் மனமய எண்ப்படுகது, நம் உடலில் மட்டும் அன்பு கொண்டால் போதாது நம்
 உயிரிலும் அன்பு கொள்ள வேண்டும். நாயத்திக இடர்ப்படாதிருக்க வேண்டும். மறு
 பிறப்பில் பசி, தாசம், நோய் முதலியன நம்மைத் துன்புறுத்தாதிருக்க வேண்டும்
 எனத் தினமும் ஒய்வொரு நிமிடமாவது நம்மைக் காக்க வேண்டும் அறநெறத்தின
 மும் சிறிய சிறிய தந்தைதாய்வது செய்ய வேண்டும்.

பகவான் சிறுஷணர் அர்க்கவணுக்குக் கடறும் வணக்கியல் எல்லோருக்கும் உபதே
 சித்திருப்பதைப் பாரகுவன் "நிறப்பு, நிறப்பு என்றுமெல்லும் அடிப்படிருக்கின்ற
 நமக்கு நாமே குணை. இவ்விருந்து விடுபட முடியாவிடும் நமக்கு நாமே பகவான்
 ருவசம். உண்ணக் கொண்டே உள்ளை முன்னுக்குக் கொண்க, உண்ண நியை நாமம்
 செய்து கொள்ளாதே"

[கடந்த சார்வரி வருட ஆவி மாத மவதிய தம்மவத்தியளி என்னும் பத்தினிகையில்
 வ.சொற்களி அருகில் வீரளி எழுதப்பட்ட கட்டுரைம அடிப்படிப்பாகக் கொண்டு இது
 எழுதப்பட்டது]

பண்டிதர் தி. பொன்னம்பலவாணர்
 பெண்ணாங்கு,
 சுழிபுரம்.

வலிமை

வலிமை, உடலினின்ற வறுமையில்கல அரைக்க முடியாத மன
 உறுதியின்றிவந்து வருகிறது நமது மனத்தின் துய்மை அழிகமாக இருந்
 தால் நமது வலிமை அழிகமாக இருக்கும். அவ்வாறுமக்கள்வளவு
 வெற்றி இன்னும் வேகமாகக் கிடைக்கும்.

- காந்திப்படியா -

அன்னதானக் கந்தனின் அருட்கட்டளை

1994ம் ஆண்டு நடுப்பகுதியில் ஒரு நாள் காலை நேரத்தில் சூரியன் அமைய நேரம் எழுந்து வர யாளத்தில் நிலநேர விமானத்தில் இரைச்சல் கேட்கின்றது. சிறிது நேரத்தில் பின் தூரத்தில் குண்டு வீழ்ந்து வெடிக்கும் சத்தங்கள் கேட்கின்றன. எவ்வோரனும் யாளத்திலும் ஒரு பெரிய பயமும், பதற்றமும் ஏற்படுகின்றது. எந்த இடத்தில் இருக்க வேண்டுமோ நடந்ததோ, எத்தனை உயிர்கள் பலிக்கப் பட்டனவோ என்று தெரியாது. என்னம் பதைபதைத்தது. எதற்கும் நாணய வினாசிப் பத்திரிகைகளைப் பார்த்த பின்புதான் சரியான விளக்கத்தைவும், விபரத்தை யும் அறிய முடிபும் என்ற முடிவுடன், இதுபோன்ற சம்பவங்கள் வழமையாகிவிட்டால், உரணத்தால் எவ்வோரும் தங்கள் கருமங்களில் சடுபடத்தொடங்கினர். இது நடைபெற்ற சிறிது நேரத்தில் திரு. வெயக்கொடி அவர்கள் தயது எசுக்கிரை எடுத்துக் கொண்டு ஏற்கெனவே வெளியே சென்ற திட்டமிட்ட ஒரு வேலை காரணமாக வெளியே செல்ல ஆயத்தமாகினார். அப்போது மணவி, இந்தப் பிரச்சனை யான காலத்தில் எங்கே செல்லப் போகிறீர்கள்? பாழ்படுவார் எந்தநேரம் எந்த இடத்தில் குண்டைப் போட்டுத் தொலைப்பார்களோ தெரியாது! என்று கவலை யுடன் கூறினார். அதற்கு, வெயக்கொடி அவர்கள் தனது கவலையினால் சிறிது தூக்கி, தயது மணவிடையிற் காட்டி "இங்கு பாழ்ப்பா இருக்க கவலையே சந்தி ஒரு கணுமடைய ஏன் எந்த நேரமும், நான் எங்கே போனாலும், என்னோடும் இருந்து எவக்கும் பாதுகாப்பு வழங்கிக்கொண்டிருக்கிறது. ஆனாலும்கூட எந்தப் பாரமும் இல் லாது எந்த இடத்திற்கும் நான் போய் வருவேன். சந்திதி முருகன் என்னளக் காய் பார்த்திப் போகலாம்" என்று கூறி மணவினைத் தெந்திய பின் தான் சென்றவேளை யும் இடத்திற்குச் சென்று அன்றைய அனுபவம் முடிந்த பின் நம்பிக்கையுடன் வீடு வந்து சென்றார்.

ஆம், திரு. வெயக்கொடி அவர்கள் ஒரு காலசரி மனநிலை வாய்ந்த ஒரு கொண் டிருப்பவர். பிறந்த இடம் மலையிட்டி, தொன்மைமயவாழ்வில் தயது உறவு முறை யில் திருமணம் செய்தவர். இடம் பெயர்ந்து வாழ்வதற்காகப் பிறந்த சமுதாயத்தின் களில் வெயக்கொடி அவர்களும் ஒருவராக இருப்பதால், மலையிட்டியிலிருந்து இடம் பெயர்ந்து பிறந்த இடமான தொண்டைமணலத்தில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றனர். திரு. வெயக்கொடி அவர்கள் வெள்ளிக்கிழமைகளில் காலைப் பூசைக்கு சினத்தொ ளும் சென்று வழிபடுவது, மற்றுக் கற்று எந்த உத்தியோகம், உதயபூசம், சந்தனங்குக் காலம் போன்ற விசேஷ வினாக்களில் கடைபிடிக்கின்ற பூசைகளில் எல்லாம் தயது சந்திதி முருகனை வழிபடுகின்ற கட்டமை யாயச் சரிவர திறையேற்றி கருவதவாற் போலும் தங்கள் வாழ்க்கையில் எந்தவாறு பெரிய துன்பங்கள் வந்தாலும் அறிவி குந்து தாங்கள் காப்பாற்றிக் கொள்ளப்படுவோம் என்ற நம்பிக்கை அருமை யானதில் ஆரம் பதிந்திருந்தது.

ஒருமுறை திரு. ஜெயக்கொடி அவர்களின் ஓரொரு சூண்மகனான திரு. ஜெ. காளிமொழிமுடி அவருடைய இரத்த உறவான திரு. சக்திவேலும் வக்கை கொளியில் ஊச்சிளில் பிரயாணம் செய்யும் போது திரவிரைந் தேவாலிய ஜெஜனி கொப்ரர் பிசுவம் தாழப் பறந்து அவர்களைக் குயிலவத்துப் பவமுறை இயந்திரத் துப்பாக்கியால் கடத்த தொடக்கியது. இக்கால், திரு. சக்திவேலும் ஆதக இடத்தில் வேலிய இறந்து இறந்த வெள்ளத்தில் மிகநரும் பரிதாப நிலை வறுபட்டது. அப்போது காளிக்கொடி வக்கை முனிவர்கள் கொலிஷ்டரும் புறந்து தாய் முயற்சிக்கு தார் ஆளாகி, அக்கலை சரியாக இளம் கண் கொள்ளப் பண்டியினர் வளத்தில் வட்டப்பில் படி குயி மவமாத முனிவர்கள் ஆலாதனை இலக்கு வைத்து நீண்ட நேரம், கட்டு கபாலகொடியும் இறந்துவிட்டனக உறுதிப்படுத்தியபின் அங்கிருந்து சென்றனர். ஆனால், திரு. ஜெயக்கொடியின் பள்ள காளிக்கொடி பவ முட்டுக் காலங்களுடன் தெர்வாதியமாக உயிர் உய்யிய குறுகியதனை அவர் குடுயிம் அடிக்கடி நினைந்து ஆனந்தக் கண்ணி விடுவது வழக்கம்.

1984-11-72 செவ்வாய் இரவு திரு. இ. ஜெயக்கொடி வறுமை கொள் 'அப்பா முருகன்' என்று கூறியபடி தித்திரைக்குச் சென்றார், விடிய எழுந்திருந்த திரு. ஜெயக் கொடி அவர்கள் தனது காலைக்கடல்வணை முடிக்க மீள் ஒருநிலைய அன்னநாளைதமிழ் ஆக் தேவையான பொருட்களை ஆயத்தம் செய்யவில் திரைமரச சடுபட்டிக் கொண்டிருந்தார். அவரது மனவலிக்கு ஏதுவாக விளக்கவிடலை களவனிடம் அதபயிர் விசாரித்தவர். அதற்கு திரு. ஜெயக்கொடி அவர்கள் 33 பொருக்க து அன்னநாளைக் கொடுக்கவேண்டும் என்று கூறிக்கொண்டு தனது வேலையில் தெராட்டுக்கும் சடுபட்டிக் கொளபுருத்தார். ஆனால் மனவலியோ மேலும் குழப்பமடைத்தவராக விளக்க 33 பொருக்க து அன்னநாளைக் கொடுக்கப் பெயிற்றினர் என்று தனது வறுமையான விசாரிப்பு நடவடிக்கையை ஆரம்பிக்கத் தொடங்கினார் ஆனால், திரு. ஜெயக்கொடி அவர்களின் விபரத்தைக் கொள்வலையே வேண்டாமா என்று முடிவெடுக்க முடியாதது மனத்திற்குள் நடுமாரும் அடைந்தாலும், இறுதியில் இப்பொது அது புரறி விளக்கமாகச் சொல்லவில்லைஎன்ற முடிவுடன் அளந்தெடுத்தார். மற்றும் தேவாலிய இரண்டு, குறிப்பில் அடிபணம் என்பவற்றுடன் கொடியாகச் சந்திரிவர்கள் அப்பிரயம் சென்றடைந்தார்.

ஆச்சிரயத்திற்கு வந்து கோரித்த திரு. ஜெயக்கொடி அவர்களை ஆச்சிரய நிர்வாகி திரு. செ. யோகண்ணால் அவர்கள் காணையிலைய வந்திருக்கிறார்கள் என்று விசாரித்து என்று கேட்டார். அதற்கு ஜெயக்கொடி இங்கே எத்தனை பேர் இருக்கிறார்கள் என விசாரித்தார். நல்லொழுது தினசரி சம்பாட்டியற்கு 33பேர் இருக்கின்றார்கள் என்று பதில் வந்தது. இக்கச்செட்டு உன்னத்தில் உயலக கொள்ள ஆச்சிரயத்துடன் இரவு நடுசாயத்திற்கும் மிகநில கொள் சக்திவி முருகன் கலையில் தேவாலிய. தன்னுடன் சம்பாஷனை தாடந்தியனை விபரமாக ஆச்சிரய நிர்வாகிக்கு எடுத்துக் கூறினார். களவில தடுத்த சம்பாஷனை இது தான்.

சத்திதி மூலங்கள்:— 23 பேருக்கு எவ்வளவு அரிசி தேவைப்பதும்?

ஜெயக்கொடி:— ஒரு 6, 7, சொத்து அரிசி தேவைப்படும்.

சத்திதி மூலங்கள்:— என்னிடம் 28 பேர் பசியோடு இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குத் தேவையான அரிசியையும் மற்ற உதய சாமான்களையும் கொண்டு வந்து கொடு.

ஜெயக்கொடி:— ஐய் கொண்டு வந்து வருகின்றேன்.

இது போன்ற 140 அற்புத அனுபவங்களைச் சந்தித்த ஆக்ஸிரம் நீர்வாழி திரு மொகன்தாஸ் அவர்கள் ஜெயக்கொடி அவர்களைப் பார்த்து “இது என் மூலமடய விட்டுக் காரியமே! இது அவருடைய காரியம். என்னால் முடியாத சேரத்தில் அவர் நான் வழி காட்டுகின்றார். பிரச்சினைவாயான சூழலில் இன்னமக்கு இங்கே உள்ள 23 பேருக்கும் அன்னதானம் செய்வதற்குக் கொஞ்சம் இடைஞ்சலாகத்தான் இருக்கிறது. என்ன செய்வது என்று யோசித்தனான்! சத்திதி மூலங்கள் உங்கள் மூலம் அதற்கு வழியைக் காட்டியுள்ளார்” எனக்கூறி அன்றைய அன்னதான வேலைக்கு ஆயத்தமானார்.

திரு ஜெயக்கொடி அவர்கள் சத்திதியால் ஆக்கிரமத்தில் நடைபெறுகின்ற அன்னதானப் பணியை ஏற்கின்றபோது அறிந்திருந்தாலும் அங்கே நடைபெறும் ஊகல் பரிசுத்தம் சிறப்பையும், புனிதத்தையும் அன்று தொடக்கம் கண்ட விளக்கிக் கொள்ள மாள். அங்கே நடைபெறும் காரியம் திரு. மொகன்தாஸ் அவர்களால் நடாத்தப்படுவது போலவே தெரிந்தாலும் அன்னதானப் சத்திதி மூலங்களின் அருட்பார்வை எந்த நேரமும் அனைத்து நோக்கிக் கொண்டிருப்பதாகவும் உள்ளத்தில் ஆழமாய் பதிந்துக் கொண்டு, ஊக்கினை விடு நோக்கித் திருப்பினார்.

நடந்த சம்பவத்தை விளக்கமாக மனைவியிடம் சொல்ல வேண்டும் என்று சினைத்த போது, வசக்கிணின் மொகத்தலைவிட திரு ஜெயக்கொடியின் மனை மிக வேகமாக விடு நோக்கிச் சென்றது.

“செவ்விரந்து ஒய்ம் வருவிரந்து பார்த்திருப்பான்
நல்லிருந்து வானத்தலாக்கது”

ஒரு 16 அரியரத்தினம்
தொண்டையானது.

எவ்வோருக்கும் - அன்புசெய்
எவ்வோருக்கும் - சினை செய்

“பாபா”

நான் ஒரு வீரகவியன்

ஆண்டில் கோலத்தில் தாண்டவழர்த்தி என்ற நூலை அடிமேன் பார்த்தே தேர்ந்தது. அதனை எழுதியவர் மதுரையிலிருந்து சோ. பாகிஸ்தானின் M. L. A. எதிர் கட்சித் தலைவர், தமிழ்நாடு மட்ட மன்றப் பேரவை என்றதும் நூலை வாசித்த வேண்டும் என்ற ஆர்வம் மேலோங்கி நின்றுது. இந்தத் தாண்டவழர்த்தி வேறு யாருமல்லர் யோகிராமசுரக்குமார் அவர்கள் கிருவண்ணாமலையில் மாத்திரம் குடி கொண்டிருக்கவில்லை அன்பர்கள், அடியார்கள் அவர்களைத்தரித்திருவர் மனத்திலெல்லாம் குடி கொண்டிருள்ளார். யோகிராமசுரக்குமார் அவர்களுடைய ஆர்வம் மீறாமல் அச்சுரைக்கொல்லை, சேங்கமமாலை, திருவண்ணாமலையில் உள்ள தாண்டவழர்த்தி 10 மணிக்கும் மாலை 4 மணிக்கும் அவர்களைப் பக்தர்கள் பத்திரிகை முடியும். ஆர்வம் வளவில் காலை நுழைவாசலில் பேரளி அவர்களின் தரிசனத்திற்குப் பின்பு தேரடியாகப் பண்பை மண்டபத்திற்கு சென்று அங்கே பதனை இடம்பெறும். நண்பகல் 12 மணிக்கு யோகி அவர்கள் ஆர்வம் மதமாக விட்டுச் செல்வதற்கு முன்னரும் யோகி அவர்களின் தரிசனம் விடைக்கும். அனாதைத் தொடர்ந்து அங்கு வரும் அடியார்களுக்குத் மதுரை பேரகரை அளிக்கப்படும். இவை ஆர்வம்மீட்டின் தின நிகழ்வுகள் என்பதை காணக்கடியாக இருந்தது. செவ்வ ஆண்டு தென் இந்துபாளிக்கு கையாக்கினை ஒன்றினை மேற்கொண்டு பல அடியார்களுடன் சென்றிருந்த சமயம் அங்கே வெளியிடப்படும் தினசரன் பத்திரிகையில் ஆன்மீகம் என்ற தலைப்பில் விநிதி சாமிநாதர் என்ற விடயம் பிரசுரிக்கப்பட்டிருந்தது. அதன் விபரம் வருமாறு: கல்லை நதிக்கரையில் அழகிய ஒரு பிரம்மம் அங்கே ஒரு சிறிய வீடு விட்டில் உள்ள அம்மா மனைபை பார்க்குக் கவுகிராள் சமையலுக்குத் தயார் செய்த வேண்டும் கிணற்றிலிருந்து ஒரு குடம் நீர் கொண்டுவர. அம்மாவின் கட்டளைபைச் செய்து வரக்க. பிள்ளை கிணற்றிலிருந்து போகிறது கிணற்றுக் கவர் பிடி ஒரு வாய்க்குநவி (சுகோ அப்பாள்) என்று வால் குருவியை விட்டடக்கிறு விட்டான். விசிய காரிய குருவியைத் தாண்டிச் சாய்க்க, குருவி தனரையில் விழுந்தது. பிள்ளை அதிர்ந்து தான், குடத்தடியில் இருந்த நீரில் இரண்டு கொட்டி, குருவியின் வாயில்

விட்டுப் போன ஆளால், குருவி சயிர் விட்டது. அத்துக்கம் வளர்ந்து பிள்ளையை விட்டு விட்டு வெளியேற வைக்கிறது. அலைய வைத்தது. இமயம் முதல் குமரி வரை பாணப்பட வைத்தது. அந்தப்பிள்ளைதான் யோகிராம்கரக்குமார். நாம்கரக்குமார். சிறீ அரவிந்தரால் ஊக்கப் பெற்று மாண மகரிஷியால் நயன தீட்சை அருளப்பட்டவர்.

எந்த நேரமும் தன்னை முன்னிலைப்படுத்தாது தன்னைப் பிச்சைக்காரன் என்று அழைத்துக் கொள்வார் யோகிராம்கரக்குமார். மலை திருநக வெள்ளமயல் ஆங்கிலம் கொச்சையான தமிழ்ப் பேச்சு நெஞ்சை ஊடுருவார் தீர்க்கமான பார்வை. குழந்தையின் சிரிப்பு, அருகே இரட்டைப் பாண விசிறி, ரெட்டைத் தலையில் பச்சை டர்வன், உடம்பில் எரிபோடுமா அணிந்த ஜிப்பா, பஞ்சு கச்ச வேட்டி, சார்க்கை உடை அடிக்குத்தான், ஆளால், ஒரு தாமரை வாசனை.

ஒரு சமயம் சாத்தனார் வரண்டு கிடந்தது தன் பக்கர்களுடன் அங்கே போய்க் குத்த யோகிராம்கரக்குமார் மழையின்மை கண்டு மனம் நொந்தார். மக்கள் எப்படி ஜீவிய்பர்? ஏன் மழை இல்லை? விவசாயிகளின் கதி என்ன? ஏன் நீர் இல்லை? ஒட்டைபோல் தேக்கியிருந்த நீரில் பரிசுவில் பாணம் செய்தார். நிரும்பினார் அன்று மாலை பெரும் மழை குளிரக் குளிர மழை. அடிக்கடி என்னிடம் வரவேண்டிய அவசியம் இல்லை உடலை மூக்கியம். இவந்த இடத்திலிருந்து ஒரு முறை இந்தப் பிச்சைக்காரன் பெயர் சொல், அது சொல்லும் அப்பா, அதுள் கிடைக்கும் என்பார் இகனை தெரிவித்த அன்பர் புலிவளம் ரா. தேசிகர்.

இச் செய்தியினால் ஈர்க்கப்பட்டு கிருவண்ணாமலைத் தளத்தை யும் அணிவதின் அருளாட்டி புரியும் பகவான் யோகிராம்கரக்குமார் சுவாமிகளின் நிதிர்ப்பாதங்களைத் தரிசிப்பதற்கும் போலு கிடைக்கவை நாம் செய்த முன்னியமே, நாம் பகவான் அளிகளை அணுகும் போது பிஞ்சுத்த பக்குவத்துடன் அணுக வேண்டும். பகவானின் அருளித் சொல்வதற்கும் நமக்கு ஓர் தகுதியிருக்கால் கால் பெல்ல இயலும் இகனால் அடிக்கடி சென்று அவரைத் தரிசிக்கூட வாய்ப்பையும் ஏற்படுத்திச் கொள்ள முடியும். மனிச வாழ்க்கையைத் தெரிவிக்க வாய்க்கையாக மாற்றுவதே இந்த உலகில்

அவதார புருஷர்களாகத் தோண்டிய மகாசகலின் தோக்கமாகும். இத்தகைய அம்பீத்தும், அருளுக்கும் பாத்திரமாக வேண்டினானாய் என்களி டம் நம்பிக்கை, சரணாகதி, நாயனொம் போன்ற பக்குவ நிலைகள் இயல்பாகவே இருக்க வேண்டும். சரணாகதிப் பக்குவம் குறையுபிடத்து. பகவானின் கருவணக்கு நாம் ஆளாவது என்று திதாயலலில் தாம் காணப் படுர் என அருளாளர்கள் கூறிய அறு தெரிகளை மனத்தில் பறுவவைத் திருப்பது நன்மை பயக்கும். யோகிராம்கரத்தூயர், யோகிராம்கரத் தூயர், யோகிராம்கரத்தூயர் என்று இடையறாது நாம் நினைத்து ஜெபம் செய்து கொண்டிருந்தால் உடலில் எல்லாப் பாகங்களும் மாயு தலை அடைந்து தெய்வீக ஆற்றலைக் கிரகிக்கும் தன்மைமைய அடையும் சூக்தம தேகம் விழிப்படைபார் என்று "ஓம் பவதாரணி" ிறி நவசக்தி ழன்ற ஆய்மீக இடத்தில் தெரிவித்துள்ளனர். திங்க, உண்மையுடன் ஒரு வாழ்வு என்ற தொகுப்பில் ஆசிரியர் "S. V. ஜெனார்த்தனன்" அவர்கள் யோகிராம்கரத்தூயர் அவர்களின் தெய்வீக, ஆக்கீக உண்மைச் சம்ப வக்ஷண அழகாக எடுத்து இயம்பியுள்ளார். 414 பக்கங்களாகக் கொண்ட இத்தச சமர்ப்பணம் ஆக்கீக சபை திறத்திற்கு தங்களை அர்ப்பாளித்த அடி யாளர்கள், அன்பர்கள் யாவர்க்கும் ஓர் தெய்வீக வரப்பிரகாத மாயும். திருவண்ணாமலை என்றதும் அங்குள்ள தெய்வீக இருத்தலத் தைப் பற்றிய எண்ணமும் மனவயமே எங்கள் நினைவிற்கு வரும். ஆனால் திருவெண்ணாமலையின் அற்புதங்கள் நினைத்தற்கரியன. அருள ிரி அவரமிகள் கொட்டு ரமண மகர்ஷி, சேஷாத்திரி சுவாமிகள், யோகி ராம்கரத்தூயர் சுவாமிகள் எல்லோரினதும் தெய்வீக ஜளி என்று எல்லா இடங்களிலும் நீக்கமற நிறைந்து திற்பதை அருளாளர்கள் மூலம் நாம் அறியக் கூடியதாக இருக்கின்றது. ஆகவே தெய்வீக வழிகளைப் பின்பற்றி சமக்கெல்லாம் தெய்வீக பாதைகளைக் காட்டி இன்றும் எம்மோடு இடக்கின்ற யோகிராம்கரத்தூயர் போன்ற பெரும் யோகியரை நாம் மனத்தில் திறுத்தி அவர்களின் அருட்பார்வையுடைய பாத்திரமாரி ஓர் போராணத்த பெரு வாழ்வைப் பெற முயற்சித்து நாமும் மக்களும் நாமும் தெய்வாறிகளைப் பெற சுவாமிகளின் திருப்பாங்குகளைத் துதிப்போமாக.

"அண்ணாமலை தொழுவார் வினை வடிவாவண்ணமருமே"

சி. 4. திருச்சிற்றம்பலம்

பட்டினத்தடிகள் காட்டும் வாழ்வு எல்லாப் பிழையும் பொறுத்தருள்வாய்

சென்னை நகரில் உள்ள பட்டினத்தடிகள் காட்டும் வாழ்வு எல்லாப் பிழையும் பொறுத்தருள்வாய்

எனவாத தமிழர் உலகின் நத்துவ நூல்களையி மண்டித்து, நல்வாழ்வு காட்டிய வர்க்கள் பலர். நன்னை உணர்ந்த நத்துவ நூல்களையாக இறை அருளையும் போய்ச்ச வர்த்தவையர் அருத்தாடிரில் அருமயபகத் தந்தவர் பட்டினத்தடிகள். வாரும் மனிதனை வர்த்தவையர் நத்துவர் எனவ எனர் சித்திக்ந்த நூன்புல னூளநூல பட்டினத்தடிகள். படித்தவர் முதல் பாரா மக்கள் வரை பட்டினத்தார் பாடலின் உணர்வுக்கு அகப்பட்டு மெய்க் கற்பப்பதைக் காணலாம். அவர் பாடிய கச்சித் திருவர்த்தாதி, திருவிசைம்பயாணம், வர்த்தித்திருவகவல், முதலிவன் முறையீடு, அருட் புளம்பல், திரு பொற்றிழை மூலபா பொறுப்பீடு, கோயிற்றிடு அகவல் போன்ற பாடற் திராகும் புகல் அருமயநூலான ஆசார் தந்தவையர்களாகும். எனவ உலகம் இத்தகைய அருட் பொறியான நத்துவர் பாடல்களைக் காண வேண்டும். வாழும் சந்ததி வரப் போகும் எதிர்காலம் சந்திப்பீடு இவ்வகைய நூல்களின் கற்பப்பை விளக்கி நல்லுழி காட்ட வேண்டும்.

மள்ளத்தை உணரவையது உணரவை விவரமும் அடிகளாரின் பாடல்கள் மனிதனின் தூற்றலக் இயலினைக் கட்டியுரைப்பி. இறைவனை மனிதன் இடை விடாது நினைக்கத் துன்புளை. நினைவானது எது? திவ்வியத்தது எது? உறவானது எது? உரித்தகையது எது? உணரவ எது? பொய் வது? என்ரு நூனத் தெனிலை உயர்ந்த நூல்களில் உயர்ந்தவாக அடிகளாரின் பாடல்கள் அமைந்துள்ளன. இறை பக்தியையும், திவ்விய ஆனந்த வாழ்வையும் காட்டும் அடிகளாரின் பாடல்களின் திருவிசைம்பயாணம் என்ற திருக்கச்சி ஏகம்ப நாதரைத் துதித்துப் பாடிய பின் வரும் பாடல் சற்றிறாரையும், பற்றிறாரையும் உயிர்ப்பனை பாடு பொய்யர் அருமகுத் தாரும்.

எல்லாப் பிழையும், கருதாப் பிழையும் கசித்துருசி
நில்லாப் பிழையும் நினைவாரி பிழையும், தின்னரு செழுத்தருள்
கொல்லாப் பிழையும், குதிராப் பிழையும், திராழாப் பிழையும்
பெல்லாப் பிழையும் பொறுத்தருள்வாய் கச்சிவெனம்பனை-

மேற் குறித்த பாடலின், உல்லாப் பிழை என அடிகளார் குறிப்பிடுவது கடவுள் பற்றிய தவ்வாழ்வுருவிய நூல்களைக் கற்காத தவறானவையாகும். நாம் கிறீடும் பிழைகள் எப்போடு பாடல்களின்கள் செருவத்தகு வாய்ப்பை ஏற்படுத்தி உதவாகும். உறிவு அருத்தைக் காண உதவா அருத்துணையாலும் எனவே, உல்லாப் பிழை என்னும் போது அறிவினைய பிறப்பினைக்கொண்ட மனிதன் கற்க வேண்டிய கடப்பாடுடையவன் எனவே, இவ்வருகக் கற்காவிடின் தவறு என முதலில் பட்டினத்தாட்டுவாரும், திரண்டாவதாக, கற்றவற்றைச் சித்திக் கா விட்டபயும் தவறு எனச்

கட்டுக் கட்டு இலாகா, கற்றவற்றையத் தித்திய்வயினை கருக்கொடு வந்தவான் என்பது இயல்பு. கற்றவன், தித்திக்க வேண்டாமாய் கற்றவற்றையத் தித்திக்க கிடா கல் கற்ற வனாவாய் பவன் என்ன? என்ற வினாவை திணைக்க வந்தது. கருமாய் பிணமாய் உவவறு வளர்த்துவிடார்.

அறித்ததாக, கசித்துருவி திங்காய் பிழையும் அளப்பட்டுளர், கருமாய் குறிப்பிடு வான் அர்த்தம் கர தெற்கிவராய் இறைவனைத் தோட முயலாத தாய்வைய டுமாய். கசித்துருகும் தன்னாயுள வளவாக, கடவுளை வழிபடுவவையிடத்தினேயே இரக்கம் தீரக்கும் என்பது இவற்றை. இரக்கம் கற்றுப்பயற்ற இயல்பு கசிதல் வேண் டும். தன் வேறில் நாய் உய்வதற்குள் காதுகாக் கசிந்து கண்ணீர் மல்கி ஓடுவென் றார் என்பது கிறிஸ்து வரக்கூ. எனவே, கசித்துருகாத இதயம் பிழையுடையது என்பதனைப் பட்டினத்தகர் குறிப்பிடுகிறார்.

பிழையான அறிக்கி, செவ்வாய் அடிசனார் அறித்ததாகக் குறிப்பிடுவது திணைக்க வேண்டியவற்றைய நினைக்காததும் தவறு என்பதாகும் இப்பிரயோகத்தை இயற்கும் நினைவான பரம்பொருளை நினைக்கத் தவறுவது குற்றமாகும். நினைவு வந்தது வேண்டும் என்கிறார் பாரதியார். கத்தார் இறைவனைப் பாராட்டுவது நீய நினைத்தடியேன், சமையித்தையும் மல கொழுநீரை என்சிறார். இயமவளது வினைப்படுமயவளை வளங்கித் தயைய்படுவான் என்கிற, இறைவனை நினைக்கத் தவறுப்படுவான். என்கிற, இறைவனை நினைக்கத் தவறுவதும் குற்றம் உட்படைய அடிசனார் நினைவுபட்டுகிறார்.

இறை நத்தவத்தை உணர்த்தும் குறிக்காததை வதாத குற்றத்தை அறித்த பிழையாக அடிசனார் முயலைய்றார். இறைவளது அருட்தத்தவயே குறிக்காதில் அடக்கியுள்ளது மூல் மந்திரமாகவுள்ள குறித்தெழுத்தை ஒழும் பொது வயது பாவகிவன்கள் மறையும். ஆன்ம சபி தற்கத்தகுக்கு குறித்தெழுத்தை விதழும் ஒரு வேண் டும் என்பது அறவாளர் கிறிஸ்துவர்களும். குறித்தெழுத்தைக் கொல்லி வளங்குள் பெபது ஆகித்து தெருக்காது என்பதை அப்பல் கவாரியார் கிறிஸ்துவர்கள், கவாரியைக் கவிப்பாடு வட்டிக் கடவிய் சமயம் இப்பொது அவர் அந்தவிலை கற்றுணையப் பூட்டியோர் கடவிய் பாய்ச்சியும் "கற்றுவளவளவது தயக்கி வாயவே" என நன்றே மட்ட, கல் தோலியாக யித்தது. சகரத்த ஆற்றலுடைய மந்திரமாயிவ குறித்தெழுத்தை என்சியத்தது குறிம் என அடிசனார் குறிப்பிடுகிறார்.

பொழும் அடிசனார் துதிவாய்பினை எனக்குறிப்பிடுவதாவது மேற்கறித்த பிழை யன் கிறிஸ்துவர்களும் வககுறித்தெனும் சன் திருக்கொயிலைக் கும்பிடாது கிறிஸ்து யாயின் அப்பிழையைப் பெறும் பிழையாகக் கொண்டு அடுத்த கொல்லிதும் தெருழார் பிழையார் எனக்கொல்லி உள்வள கொண்டுறந்து மணவயாத பிழையையார் பொருத் துளை வேண்டும் எனக் கொல்லிவார். பொழும் அடிசனார் தான் இதில் குறிப்பி டித் தவறிய ஒழும் பிழையன் இறப்பினும் அவற்றையம் மன்னித்து வன்னைக் காத்தும் கொல்லார் என்ற கருத்துமய சன்சார் பிழையும் பொருத்தெருவாய் கச்சியைப் பரிவ என திணை செய்கிறார் ஒவ்வொரு மனிதரும் தன்னை உணர்ந்து தித்திக்க வகக்குள் இப்பொல் அறபதமய அறகுத்தடியில் கொடு பொருள் விளக்க அடி சனார் படிபுள்ளார். இறைவனை வளங்குகின்ற மனிதன் தன் தவறுகளை ஏற்றுப் பொறுத்தருள்வாரப் என வேண்டுமன்ற பொருடே அவன் இறைவனது அருட்பார் வைக்கு அப்படுவான் என்பது பட்டினத்தகர்கள் பொன்ற பல அனுபூதியின்கள் இவ்வையகருக்குக் கூறியுள்ளார்கள்.

கொஞ்சொற் செவ்வாய் : ஆறு, திருமுருகன்

ஆசிரியர் தெய்வங்களாக மதிக்கப்பட்டனர்

XX

“ஆசிரியர் பணத்துக்காக அன்றி, சமுதாய நலனுக்காக வாழ்க்கையையேடு இணைந்த கல்வியை வாழ ஆவதில் போதித்தவனால் தான் ஆவர்களான மறும் முடியாத தெய்வங்களாக இன்று நாம் நினைக்கின்றோம். இத்தனை தொடர வேண்டும் என்பது இன்று எங்களுடைய விருப்பமாகும்.” இவ்வாறு யாழ் மாண்புமிகு கல்வித் திணைக்கள, சுட்டடப் பொருளியலாளர் திரு கு. சிவபாலன் அவர்கள் யாழ்க்கொண்டையானது விடுதலைப் பிள்ளை மகாவித்தியாலய புதிய அரங்கை 22-02-1968 இல் செய்து வைத்து, அங்கு நடைபெற்ற திருவள்ளுவர் விழாவில் உரையாற்றும் போது குறிப்பிட்டார். இந்த விழாவிற்குப் பாடசாலை அறிபர் தலைமை தயங்கியவர்கள் தொண்டியலாளர் மூலம் செல்லி பாடசாலை அயிலிருத்திச் சங்கத்தினால் இந்த அரங்கு அமைக்கப்பட்டது. புதிய அரங்கில் திருக்குறட் போட்டியில் வெற்றி பெற்ற மாணவர்களுக்காவ பரிசிக்களைத் திருமதி வசந்திமாலை சிவபாலன் அவர்கள் வழங்கியார்கள். பல்வேறு சற்குப்பணிகளை மேற்கொண்டு வரும் சந்திரியால் ஆர்மெம் வழங்கியவால் இந்த வறுமும் இயல்பானால் மாணவர்களுக்கு வழங்கப்பட்ட பரிசிக்களை பாடசாலைக்கு அன்பளிப்பு செய்திருந்தது.

திரு கு. சிவபாலன் அவர்கள் மேலும் தமது உரையிற் கூறியதாவது மாணவர்களிடையே நடாத்தப்படும் இவ்வாறான திருக்குறட் போட்டிகள் மாணவர்கள் திருக்குறையைப் படிப்பதற்கும், பணம் பண்ணுவதற்கும் முண்டுவாக அமைக்கிறது. இந்தச் செயற்பாட்டை ஏனைய பாடசாலைகளுக்கும் பின்பற்ற வேண்டும். மேலும், திருவள்ளுவர்க்கு நடுக்கர வயதள்ளவர்களுக்கும் இவ்வாறு போட்டிகளும் போற்றும் நிச்சயமாக, சமுதாயத்தின் முன்பேற்றும் ஏற்படுமென்பதை உறுதியாக நம்புவாம்.

திருக்குறள், கொன்றை வேந்தன், பாரசுக்கத்தகள், லம்பெருள் சுப்பியங்கள் போன்ற நீதி நூல்களையும், இலக்கியங்களையும் மாணவர்கள் கதகின்ற சந்தர்ப்பங்கள் இன்று குறைவாக இருப்பதால் இவை வதிகாவத்தில் அழிந்து விடுமே என்று சந்தேகம் கொள்ள வேண்டியவர்களை ஆசிரியர், ஆசிரியர் சமூகம் இவ்வாறான நீதி நூல்களையும், இலக்கியங்களையும் போதிக்க முன்வர வேண்டும். இவற்றை மாணவர் மத்திய பராய வேண்டும். இவ்வாறாகத்தான் இவற்றை அடுத்த சந்திரியருக்கும் கடத்த முடியும்.

ஒரு பாடசாலை அறிபையப் பாடசாலைச் சற்கு உற்சாகப்படுத்துவதன் மூலம் பிடி உயர்ந்த அடைவுகளைப் பெற்றுக் கொள்ள முடியும். ஒரு அறிபருகைய அப்பணியை நேரடியாகப் பாடசாலைகள் வளர்க்கிக்கு உதவியாக அளமயம் என்பதை இங்கே மேற்கொள்ளப்பட்ட மேலதிக சுட்டட வேலைகளையும் ஏனைய முன்பேற்றும் வகையையும் பார்ப்பதன் மூலம் நாம் புரிந்து கொள்ள முடியின்றது என அவர் மேலும் குறிப்பிட்டார்.

மகாத்மா காந்தியின்
விளைபாட்டுப் பருவத்திலே

வீட்டிவெதரல் குழந்தைகளுடைய கல்வி முகவரில் தொடங்குகிறது. தாயும் தந்தையிடம் அவர்களுடைய ஆசிரியர்கள், அவர்கள் மூலமாகவே, அவர்களைப் பார்த்தே குழந்தைகள் ஒய்வொன்றையும் புரிந்து கொள்கின்றார்கள். கற்றுக் கொள்ளியார்க்கு ஆகையால், பெற்றோர்களும், மாண்புமிகளும், மற்றவர்களும் கடவுளை வாழ்த்தி வணங்கிப் பல காரியங்களைச் செய்வதைப் பார்த்த மகாத்மாவும் அவருடைய தோழர்களும் தாங்களும் ஆறு பெள்ளெல்லாம் செய்ய வேண்டுமென்று ஆசைப்பட்டார்கள்.

சாரி விளைபாட்டு அவர்களுடைய முக்கிய பொருது போக்காக ஆயிற்று. அவர்கள் மண்ணால் சிலைகளை செய்தார்கள், அயற்செய் மயர்களாகக் கொண்டு ஆஸ்கரித்தார்கள். தங்களுக்கு அரை குறைபாடாகத் தெரிந்த பக்திப் பாடல்களாக குழன்றும் பாழினும் இனிமையான மழலை மொழியில் பாடி வழிபாடு செய்தார்கள். பெரியவர்களைப் போல் அவர்களும் ஆந்தச் சாரிகளை ஊர்வலமாக எடுத்தச் சென்றார்கள்.

ஆனால் என்ன செய்தாலும் அவர்களுடைய சாரிகள், பெரியவர்களுடைய சாரிகளைப் போல் ஆகவில்லை. அவற்றால் எல்லாம் அவர்களுடைய மனம் நிறை

வலையவிசுவை, மண்காமிச் சினைகளை வைத்து வினையாடுவது அவர்களுக்கு அவ்வளவாகப் பிடிக்கவில்லை. அந்தச் சமயத்தில் அவர்களுள் ஒருவன் அருமைமான யோசனையைக் கூறினான், மண் காமிச்சினைகளை வைத்து வினையாடுவதைவிடக் கோயிலிலே இருக்கிற சினைகளை எடுத்துக் கொண்டு வந்து வைத்து வினையாடலாம் என்பதை அந்த யோசனையாரும் அந்த யோசனை அனைவருக்கும் பிடித்தது. ஆகவே, ஒரு மண்காமி ஆதர்ப்புக் கொண்டார்கள், கோயிலிலிருந்து எப்படிச் சினைவை எடுத்து வருவது? அது என்ன அவ்வளவு எளிதான காரியமா?

சினைகளை வாருக்கும் தெரியாமல் இருட்டுத்தவமாக எடுத்து வரவேண்டும். பாராவது பார்க்குவிட்டால் அப்பறம் ஐயபுத்துத்தான், ஆகையால், கோயில் பூசாரி இயல்பாத நேரத்தில், அதாவது அவர் உணவு உண்ணப் போயிருக்கும் நேரத்தில் வாருக்கும் தெரியாமல், ஒருவர் கோயிலின் உள்ளே சென்று சினைகளை எடுத்துக் கொண்டு ஐடி வந்து விட்டேன்றும் என்று முடிவு செய்தார்கள். அதற்காக அவர்களுள் மிகப் சிறியவனாக இருந்த ஒருவனைத் தேர்ந்தெடுத்தார்கள். இப்படிப்பட்டபடி கோயிலின் கார்ப்பக் சிறுக்கிதீர்ஜன் சென்று அந்தச் சிறுவன் சினைகளை எடுத்தான்.

பயத்தோடுப் பதற்றத்தோடு அவரை அவசரமாக அந்தச் சினைகளை அவன் எடுத்ததனால் சினைகள் ஒன்றிரொடொன்று போதையும் சிறே விழுந்தும் சப்தம் ஏற்பட்டது. அது பூசாரியீறுடைச மனைவி காதிக்கு விழவே, அவள் தன்முண்டைய கண்களை அழைத்தான், அவ்வளவில் அந்தச் சிறுவன் அங்கிருந்து ஓட்டம் பிடித்தான், ஓடிய போது தன் கையிலிருந்த சினைகளைப் போட்டு விட்டுச் சிட்டாய்ப் பறந்து மறைந்தான். பூசாரி வீரட்டவே, மறிவார்களுள் ஓடி விட்டது ஒளிந்து கொண்டார். அந்தப் பயணிகள் யார் விட்டுப் பையன்கள் என்பதைக் கண்டு கொண்டு விட்ட பூசாரி மகாத்மாவின்மைய விட்டிறிசு வந்தார். அவர் சினைவைத் திருடிக்கொண்டு ஓடிய அந்தச் சிறு பையனின் தந்தையிடம் நடந்த விபத்தைக் கூறினார். அச்சிறுவனின் தந்தை மகாத்மாவின் பெரிய தந்தையாவார். அவர் எவ்வளவு மகன் அழகை நோக்கினார். அடாக செயல்களை ஒரு போதும் சிக்கிவிட மாட்டார். அவர் எவ்வளவு பையன்களையும் அழைத்து விசாரித்தார்.

எவ்வோருமே தங்களுக்கு நன்றும் தெரிவாது என்னு ஒரே சாதனையாகப் பாதித்தார்கள் கடைசியில் அவர் மகாத்மாளை அழைத்துக் கேட்டார். அவர் கொஞ்சமும் பயப்படாமல் ஒன்றிரும் ஒளிவசமல் உண்மையை அப்படியே சொன்னார். மகாத்மா ஓடி மறைப்பு எயான்க்கொடு சொர்த்துதான் அந்தத் தவறான காரியத்திற்கு உடன்பட்டார் என்றாலும் மறறைய எயான்க்கொடு போகப் பொடி சொல்லாமல் உண்மையைச் சொன்னார். அதுதான் மறறைய எயான்க்கினின்று அவரைத் தலித்துப் பித்திக்குக் காண்டிக்கக் செய்தது.

சிறு பையன்கள் தங்களுடைய வினையாட்டுப் பருவத்தில் ஆரியாபையினாலே, ஆர்வத்தினாலே இது போன்ற சில செயல்களைச் செய்து வருவது இயல்பு. அது போல, மகாத்மாவும் அவருடைய தோழிகளும் அந்தக் காரியத்தை செய்தார்கள். அன்புறு செய்துவிட்டுச் சரிவாக மாட்டிக் கொண்டு விசாரிக்கப்பட்ட போது மறறைய

வையங்கள் வங்காளமும் "வயக்கு ஒன்றுமே அதரிவரது" என்று சொல்லி விதம் அலர்சலின் குண இயங்கை நன்றி விளக்கிக் காட்டுகிறது.

"நாய்கள் எவ்வாறும் சென்று விளைபட்டுவதற்காகத்தான் கோயிலில் இருந்து சிவங்கையன வந்துவராத நிபந்தனையாக உயர்ந்தவைய வையன் தான் கோயிலில் உள்ளே சென்று சிவங்கையன வந்துதான்" என்று மகாத்மா வெட்ட வெளிர்மாயர் உண்மையைச் சொல்லி, சுற்றுத்தவ ஒன்றி மகான் விதம் அவரது குண இயங்கை நன்றி விளக்கிக் காட்டுகிறது.

"கொட்டிவிடு பருக்கம் சஞ்சொடு மட்டும்" என்பதற்கினங்க சிவன் வயதிலே ஒருவன் வகை மகான்சிறு சொல்லுகிறார், வகையொன்றி முன்றலும் தான் கண்டி வரையில் அவன் வரமுண்டு வயத்து வயரது நிவனி, நிற்றினந்து.

கொருப்பய
சந்திரியான் ஆசிரியன்

நிம்மது

சந்திரனுக்கு ஆப்பாறும் சென்றுசின்ற அளவுக்கு விற்றா ளம் வளர்ந்திருக்கிறது. வளர்ச்சியடைந்த நாடுகளில் மனித னுக்கு வேண்டிய அளவுத்தையும் மனிதன் பெற்றுக் கொண்டு கின்றான். ஆளுநரும் உள்வத்தில் நிம்மதி ஒன்றை கண்ணிர் விடுகின்ற வழக்கையாகத்தான் பெருநிர்வானவர்களுடைய வாழ்க்கை அங்கே அமைந்துள்ளது. அத்து நாட்டில் அத்தகைய வாழ்க்கை இல்லை. மாறாக வளர்த்திருந்து குண்டுகள் விழு கின்ற சிவவதான் காணப்படுகின்றது ஆளுநரும், தாய்கள் வாழ் கின்றோம். ஓரளவு நிம்மதியாகத்தான் இருக்கின்றோம் வர ளம் எவ்வாறும் இறை சித்தமன இருக்கின்றது.

யநி மாத மலர்வெளிசீட்டில்
நள்ளை ஆதின குரு முதய்வர்,
ஆர், ரீய உணர்மிசிறுத்து.

என் கடன் பணி செய்து கிடப்பதே

சோழநாட்டிலே திருவாரூரிலே புகழ்மூரர், மாதினியார் ஆகிய பெற்றோர் செய்த தயக்கின் பயனாகத் திருநாவுக்கரசர் திருஅவதாரம் செய்தார். இவருடைய பிள்ளைத்திருநாமம் மருவீகவியார் என்பதாகும். வாலிப வயதிலே சமண சமயத்தின் அறங்களுக்குக்களினால் ஈர்க்கப்பட்டு மதம் மாறிய திருநாவுக்கரசாரை மீண்டும் சிவ தெயுக்குக் கொண்டு வந்த பெருமை சீகராதரியாராகிய திலகவதியாரையே சாரும்- நம்பியவர் சமண சமயத்திற் சேர்ந்திருந்த காலத்தில் அவரை மீண்டும் சிவதெயுக்குக் கொண்டு வர வேண்டும் என விரும்பிய திலகவதியார் நாள் கொறும் திருவதிகை வீரட்டாரோடொன்றாகப் பெருமானிடம் சென்ற நுறையிட்டார். அடிபலர்க்கெனியவனாகிய இறையன் திலகவதியாரின் கனவிலே தோன்றி உன்னுடைய கம்பி றுற்றியப்பிலே என்னை அடைவதற்காகத் தவயிருந்த வாகிச றுனிவன். அவனைச் சூ ளை நோர் கொடுத்த ஆட்கொண்டருறுவேன் எனக் கூறியருவினார். இறையன் திலகவதியாருக்குக் கொடுத்த வாக்கின்படியே அவருக்குச் சூ ளையேறாய் கொடுத்து அவரை ஆட்கொண்டருவினார். நாவகிலவராகி. ருள்வ றுறையிற் பாடியருவிய சிவருக் த நாவுக்கரசர் என்றும் நாமம் வழக்கவாயிற்று சிலிய வயதிலேயே நாவுக்கரசர் சிவையாமைத் தத்துவத்தை நன்கு உணர்ந்து கொண்டார். பெற்றோரின் இழப்பு, சீகராதரிக்குப் பேசினவற்றை மாப்பிள்ளைவாகிய கயிப்புகையார்க்க் இழப்பு என, குடும்பத்தில் அடுத்தடுத்து ஏற்பட்ட துன்பங்களே ஏனையாமைக் கருத்துக்களை மூதன்மையிற் படுத்துமி சமண சமயத்திலே இவரை றாட்டம் கொள்வதற்குக் காரணமாக அமைந்தவ. சூ ளை நோயால் வருதலிற் திருநாவுக்கரசருக்குத் திலகவதியார் திருவைந்தெழுத்திதாழிக் கொடுத்தும் சீருவதிகை வீரட்டாரோடொன்றாக வணங்கும்படி றுவினார். இறையனைத் தமது உள்ளத் தாமரைமீலே நிறுத்திய நாவுக்கரசர் பாடிய மூதவாறு பாடல்

"உந்நாயினவரறு வினக்கவீர் கொடுமை பல செய்தன
நான் அறிவேன்,, என்பதாகும்

இவர் சமணர்களைக் குருந்த காரணத்தினால் ஆவர்களின் பலத்தையும் பலவீனத்தையும் கண்டு அறிந்து கொண்டார். சமணர்களின் ஏவலின் பேரில் பல்லவ அரசரின் ஆணையொடு வந்த ஏவலர்களைப் பார்த்து "நாமார்க்குந் குடிவல்வேயம் என்று கூறக்கூடிய காரணம்மே வீரம் இறையன் திருவருணால் நாவுக்கரசருக்கு ஏற்பட்டது. இறையனின் அருட்பார்வைக்கு உள்ளான அடிவார்களின் கயழ்ச்சில் என்றும் இன்பமே ஓர்விய றுன்பம் இல்லை என்பதை "இன்பமே சந்திரமும் றுன்பம் இல்லை" என்ற அடியின் பாடல் வரிகள் விளக்குகின்றன. இறையருக்குப் பாதிரமான்வர்களை எத்தத் தீயசக்தியும் சிண்ட றுடியான பல்வக அரசன் கொடுத்த கண்டனவாகி அறிவத்திலிருந்தும் நாவுக்கரசர் இறை அருணால் காப்பாற்றப்பட்டார் எண்ணாம். அனை தென்பதில் விவம் இடவாக மாறியது. தந்த கலந்த பாற்றோறு அபிர்கம் ஆவியது, மதம் தொண்ட யானை நாவுக்கரசரை கலம் வந்து கவையியது" கவியொடு கட்டிக் கடனிலே போட்ட பொறுது சிவ றுல மந்திரமாயிற் பஞ்சாட்சர்

மந்திரத்தை இவர் உச்சரிக்கார். சங்கவத தெரிப்பதாக்கி இவர் கரை சேர்வதற்குப் பஞ்சாட்சர மந்திரமே துவளை செய்கிறது. "அற்றுணைப்பூட்டியேளிர் கடவிற் பாய்க்கினும் நற்றுணைவாவது நகலிவையே" என்பதே அப்பர் பெருமான் தமது பாடலிற் குறிப்பிடுவதாக. "நாயக்கைக் காத்தவகளை அது காக்கும், கொன்றவனை அது கொல்லும்" என்றே இந்து சாஸ்திரங்கள் கூறுகின்றன. நூலுக்கரசர் தம்மத்தைப் பிபனி நடந்தார். அவர் பெணிய காமம் அளவுக்குத் தும்பர்கள் ஏற்பட்ட பெருந்து அளவரப் பாதுகாத்தது.

திருத்தொண்டு தெய்விக உதார புறவாராகத் திருநாவுக்கரசு பெருமான் வாழ்த்தார் என்பதைத் "திருநாவுக்கரசு வரை திருத்தொண்டின் தெய்வாழ்" எனப் பெரியபுராணம் குறிப்பிடுகிறது. "என் கடன் பணி செய்து விடப்படுத" என்ற வாக்கையே ஆகாரமாகக் கொண்டு வரக்கூறும் வாழ்வானும் அப்பர் பெருமான் குறியிட்டு வாழ்த்தினார். "நித்தலும் எய்விராணுவை ஏ கோயில் புகுதப் புலர்வதன்முன் அவகிட்டு மெருக்குமிட்டுப் பூமாவை புகளாததெதலிப் புழுகது பாடி, தான் சிவரவயன் கீறிற் செய்த திருத்தொண்டுகளையிவ தமது பா ள்றும் குறிப்பிட்டும்மாள் இவர் கையில் உழவாரம் பற்றுயவாராய்ச் சிவப்பணிகள் செய்தனமயால் உழவாரம்படைவாவி என்ற பெயரையும் பெற்றார் உலகி மூழுவதும் உய்யவேண்டும் என்ற உயர்ந்த தேசக்கத்தொடு இவர் கண்களில் இறந்து ஆனந்த அனந்தீசு சொரியத் திரிசரணம் களையும் இறைபவியி செய்தார் என்பதைப் பின்வரும் பெரியபுராணப் பாடல் அழகாகச் சித்திரிக்கிறது.

"மார்பாரப் பொழியினாரீர் மழையாகுந் திருவாரும் மதுரவாக்கிக்
சேர்வாரும் திருவாயிற் தீர்க்கிழின் மானவகறும் செம்பொத்தாரே
சர்வரான திருமணமும் உழவாரத் தலிப்படை யும் தாரும் ஆகிய
பார்வாழத் திருவிதர் பணிசெய்து பணிந்தேந்தும் பறவிச் செலவார்"

"உழவாரத்தின் படை யறாத் திருக்கரமும் சிவபெருமான் திருவடிக்கே படுத்த தெஞ்சும்" எனக் காஞ்சிப் புராணம் அப்பரின் சிவக்கோலத்தைப் போற்றித் குழிக் கிறது.

அப்பர் பெருமான் தானே நடனாடும் கோயிலாகத் திகழ்ந்தார் எனச் சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் குறிப்பிடுகிறார். நடனாடும் கோயிலாகத் திகழ்ந்த அப்பர் பெருமான் தமது உடம்பையே கோயிலாக மாற்றி இறைவனை அங்கே வீற்றிருக்கச் செய்யலாம் என்பதை

காயமே கோயிலாகக் கடிமயம் அடிமையாக
காயமமகே தூயமையாக மலமலையிலிவ்வமாக
நேரமே நெய்யும் பாளை நிலைநய நீர் அமையஆட்டியும்
பூசனை சாஸாச்சுப் போற்றியிக் காட்டிலொடியே.

என்ற பாடலின் கட்டளைகளிக்குதொர். இவ்ருடைய களித்த உள்ளத்தில்
 இருந்து வந்த பாடல்கள் கன்மனத்தையும் களித்தருள் செய்பவை ஆகும். இவ்வரப்
 'பழிசச் செஞ்சொல் மேய செல்வாய்' என்று செவிழார் பெருமாளும், 'ஞாள்
 பாடல் தொடைவழிச் செய்வாய்' என்று மாதவச் சிலஞான சுவரிகளும் போற்றி
 யிறார்கள். இவர் தாண்டகப் பாவிவத்தைக் கைவாண்டு பல பாடல்களையப் பாடிய
 கையால் இவ்வரத் தாண்டக வேந்தர் என அழைப்பார்கள். (தொடரும்...)

விவத்தமிழ் வித்தகர்.

சிவ, மகாசுய்யம்

(விடுவரையாளர் - பரவல் ஆகிரிய கவாசாலை)

பாடல்களும், ஒரு வேள்வி

நம் அன்றாட வாழ்க்கையில் கழியும் ஒவ்வொரு
 கணமும் சாதாரணமானதாய்த் தேர்ன்றினாலும் கன்
 மையில் அது அக்ககையதன்று. அதிற் பெரிய பொருள்
 பொதிந்து இருக்கிறது. வாழ்க்கை முடிவதும் ஒரு பெரிய
 வேள்வியாகும். இது அண்டவண்கையது என்ற
 உணர்ச்சியுடன் ஒரு சாதாரண காரியம் செய்த போதி
 லும் அது புனிதமாகிறது.

- வினாயக பரவே -

மாணவர் பக்கம்
பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் இலங்கைத்
தமிழ் இலக்கியம்
 ○○○○○○○○○○○○

(க. பொ. த. உயர்தரமாணவர் கஜநீகாண தொகுப்புக் கட்டுரை)

இலக்கியப் பரப்பின் விரிவாக்கம் இலக்கிய வரலாறு சாஸ்திரிகளாகப் பருக்கப் படுகின்ற போது இலங்கைத் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் 19ம் நூற்றாண்டு என்பது 20ம் நூற்றாண்டின் முகம் மூன்று தசாப்தங்களையும் உள்ளடக்கியுள்ளது (1800-1834) என்பதை மறந்து விடக் கூடாது. பெரும்பாலான தமிழறிஞர்களின் பதிப்பு இவ்வாறாகவே அமைந்துள்ளது. இலங்கைத் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் முன்னைய காலகட்டங்களிலும் பார்ப்ப இக்காலம் இலக்கிய வளம் நிகழ்ந்ததாகக் காணப்படுகின்றது.

காவல் பின்னணி:

இலங்கை முழுமூலம் பிரித்தானியரது ஆதிக்கத்தினால் கொண்டுவரப்பட்டு, பின் போர்ப்புணர்ச்சி மிகுந்திருக்கின்றதை நோக்கி நாம் கவனிக்க வேண்டிய அரசியல் விழிப்புணர்ச்சி ஏற்பட்டிருக்கிறது. சிறிந்தவ யதக் குழுக்கள் தம் மதக் கொள்கையைப் பரப்பும்படிப் போது சித்தா மகத்தவர தற்போதுவாய் முயற்சிகளை மேற்கொள்வது நல்லது. சமூகநாயகியைப் பல நாற்றங்கள் ஏற்பட்டிருந்தன. பாரம்பரிய சமூக அமைப்புகளை, வாழ்க்கை பற்றிய சித்தனைகள் என்பன மாற்றமடைந்தன. பொது மக்கள் யுகத்தின் தொடர்றும், மேலாதிக்கை பண்பாட்டு அம்சங்களின் தொடர்றும், சுட்டுக் குழிய நூற்றாண்டின் சிவதவு, மத்திய வகுப்பினரின் தொடர்றும் என்பன இலக்கியத்தினால் மாற்றங்களை ஏற்படுத்துவதற்கான உந்து சக்தியாகத் தொடர்றின. இத்தகையவர்கள், பொருளாதார நிலையில் தொடர்றிகளாய் பங்கிட்டுக்கொண்டிருக்கும் அறிமுகம், நிகழ்வுகளில் சமூகநாயகியின் மையவு, முகவாசித்துவ பொருளாதார முயற்சிகள் தொடர்றும் என்பனவற்றால் இலக்கிய வளத்திற்கு செழுமை பரிமாணங்கள் தொடர்றிய.

நவீன கல்வி மிகுந்த இக்கால இலக்கியத்தைப் பாதித்த முடிவானமையான காரணிகள் பல இருந்தன. குறி, விஷய கல்வி முயற்சிகள் திறமையான இலக்கியங்கள் பல கல்விக்கள் திறமையானவர்கள், 'வட்டுக்கோட்டைச் செவிலி' இலங்கைத் தமிழ் இலக்கிய அறிஞர்களின் உருவாக்கிய வறுமையான நிறுவனமாக விளங்கியது. புறச்சமயத்தின் கல்வித்துறையின் கடுக்குக் கொண்ட முயற்சியால், கடுக்கின் பலரும் இத்தகைய கல்வி முயற்சியை ஏற்றினர். கல்வி வளர்ச்சிக்கான விதிகளின் காரணம் பட்டு மலர்ச்சி காரணத் தொடங்கிய இத்தகையவர்கள் அச்சியக்கிர வகுப்பின் அறிமுகம், பிரகாரங்கள் வெளியீடு தக்க வாய்ப்புகளை ஏற்படுத்திக் கருவாவால் இலக்கியவளர்ச்சிக்கான ஒரு குழுவை தொடர்றியது அச்சியத்தினால் விருப்பம் அருவாதித்துப் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் பயிற்சிக்கான சமுத்திரை துரிதமொழிந்த நேரவறுமையின்.

திங்கள் இதற்களாகவும், மரபிதற்களாக இதற்களாகவும், வார இதற்களாகவும் ஆரம்பத்தில் பத்திரிகைகள் தோன்றின. அச்சிவந்திர வசதிகள் கிடைத்திலே சிறந்த பதிப்பாளியினர் சிலரை உருவாக்கின என்னலாம். ஆங்கிலத்தால் முறையினால் ஆங்கில மொழிநாயக் கற்றுப்பவர் ஆங்கில மொழியில் உள்ளது போன்ற சில இலக்கிய வழவகளை அறிமுகம் படுத்தவும் முனைந்தனர். இத்தன்மையான காரிய பின்னணியிலே பத்திரிகைப்பதாம் முறையாண்டு இலக்கியப் போக்கினை நான்கு தளையுடைய புக்களில் ஆரம்பித்து பொருத்தமானது போலக் தோன்றுகின்றது. அவையாவன,

1. செயல்புள் இலக்கிய வளர்ச்சி,
2. உயர்நடை இலக்கிய வளர்ச்சி,
3. உயர்நடைப் பாங்குகள இலக்கியங்களின் வளர்ச்சி,
4. தமிழின் பன்னாட்டில் வளர்ச்சி,

தொடர்ந்து...

க. நூதராசா
அதிபர் அ. மி. கல்வாரி

சிந்திப்புகள்

ஒருவனால் வெட்டப்பெற்ற தடாகத்தில் ஒரு வன் ஸ்தானம் செய்தால், அவனுடைய புண்ணியம் தடாகம் அமைத்தவனைச் சாரும். அவனுடைய பாவம் இவனைச் சாரும். ஆதலால், ஓடும் நீர்நிலைகளில்லா விடத்து அந்தக் குளத்திலிருந்து ஐந்து கைம்மண்ணை வடித்துக் கரையில் போட்டுவிட்ட பிறகே அதில் முழுகலாம்.

“மனுதர்ம சாஸ்திரம்”

இணைச் சிகிச்சை

067596 5586 013 939 9393

“இணைச் சிகிச்சை வரம்பாக இதுயம் உண்டாக, இணையின இணை வடிவம் எனும் போது”

இணைச் சிகிச்சை மூலம் நோய்களைக் குணப்படுத்தலாம். ஆர்வரி யமா? விஞ்ஞான நிருபணர் அல்ல. ஆணர், இராயங்களின் மூலம் நோய் களைக் குணப்படுத்தலாம், அவ்விரங்களை பின்பற்றமாறு.

- ஹிந்தோலம் - வரத்தோய்
- சாரங்கா - பித்த நோய்
- ஸைரலி - ஆஸ்துமா நோய், கவாச நோய்.
- ஆராவேரி - களைவளி
- நீலார்பரி - உடல் இலுக்கர், மன இலுக்கர்
குணரத்துக் தூக்கம் ஏற்படுக்கல்.
- பிலகரி, பூபாளர், நரட்டை - தூக்கத்தைக் களைக்கும்
- ஹரஹரப்பிரியா - கவலை, பசி.
- புகாரி, விவரஞ்சினி, நேலதி - சோகம்
- மத்தியமாவதி, சகாளா - மனதீய்மதி
- இணைக்கநூலிகளும் நோயைக் குணப்படுத்தும் தன்மை கொண்டன.
- விணை - இரத்த அழுத்தத்தைச் சீர் செய்தல்
- புல்லாங்குழல், நரதன்வரம் - கவலைவைக் குணரத்து மகிழ்ச்சியை உண்டாக்கல்
- மிருதுங்கர் - மறுஇயைப் போக்கி ஞாயகத்தை உண்டாக்கல்

செ. குப்பு
திரு கு. ரவிந்திரன் (ஆசிரியர்)

Easyway to Learn English (Part-3)

Be and its family. (Be என்பது அதன் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவை(யும்).)

Be என்பது. இது என்ற கருத்தைக் கொடுப்பது.

Eg: Be Careful (சுவசம்மாக இரு)

Be Honest (நேர்மையாய் இரு)

Be Punctual (நேரம் தவறாது இரு)

Be இன் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த am, is, are, was, were ஆகியவை வசனங்களில் எப்படியெல்லாம் பொருள் கொடுக்கிறதுதென்பதைப் பார்ப்போம்.

Am இருக்கிறேன் என்ற கருத்தைக் கொடுக்கும்.

I + am + Verb + Ing

Eg: I am playing Cricket

நான் கிரிக்கெட் விளையாடிக் கொண்டிருக்கிறேன்

I am listening radio.

நான் ரேடியோ கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறேன்

I am reading a story book

நான் கதைப் புத்தகம் ஒன்று வாசித்துக் கொண்டிருக்கிறேன்.

Is இருக்கிறது, இருக்கிறான், இருக்கிறாள் என்று பொருள் கொள்ளும்

Eg: 1. It is a new pen.

2. He is in year nine class.

3. Mohan is at School.

4. Suseela is in Colombo.

5. Teacher is facing the students.

Are இருக்கின்றன, இருக்கிறார்கள் என்பது பொருள்படும்.

1. They are new pens
2. Mohan and Ravi are in year nine class
3. Ranjith and Suseela are at home

was (ஒருமையில் இறந்த காலத்தை குறிப்பது)

இருந்தது, இருந்தான், இருந்தாள், இருந்தீர்கள் என்பது பொருள்படும்.

1. Kumar was in year 8 last year
2. Ranjith was in Colombo last month
3. I was at School yesterday at 9 a. m.
4. Our Teacher was absent to school yesterday

were (பன்மையில் இறந்த காலத்தை குறிப்பது)

இருந்தன, இருந்தார்கள், இருந்தீர்கள்.

1. Ravi and Mohan were busy weeding the garden yesterday
2. Farmers were busy harvesting their paddy fields
3. My Parents were poor five years ago and now they are rich
4. we were on time to the wedding house

EXERCISE

Fill in the blanks using am, is, are, was, were

1. Bala and his brother _____ in Kandy last week
2. I _____ good in English
3. I _____ weeding my garden yesterday evening
4. Ranjith _____ a clever boy
5. Mohan and Ravi _____ playing Cricket
6. I _____ at my Uncle's house when the bomber bombed
7. Ravi _____ admitted in the hospital yesterday

S. Thuraiajah

(English Tutor)

சித்திரை மாத வாராந்த நிகழ்வுகள்

03-04-98 வெள்ளிக்கிழமை முற்பகல் 10.30 மணியளவில்
அறிமுகவுரை:- திரு சு. திருப்பரங்கிரிநாதன்
சொற்பொழிவு:
“மனமே முருகனின் மயில் வாகனம்”
வழங்குபவர்: திரு கு. மனோகரன் (ஆசிரியர்)

10-04-98 வெள்ளிக்கிழமை முற்பகல் 10.30 மணியளவில்
அறிமுகவுரை:- சிவத்தமிழ் வித்தகர்
சிவ மகாலிங்கம்
(விரிவுரையாளர், பலாலி - ஆசிரிய கலாசாலை)

சொற்பொழிவு:-

“அரிய தமிழ் தானளித்த மயில் வீரா”

வழங்குபவர்: கவிஞர் திரு கோ. பத்மநாதன்
(அதிபர், பலாலி-ஆசிரிய கலாசாலை)

சமய நற்சிந்தனைகள், திருப்புகழ்,

பண்ணிசை.

பலாலி ஆசிரிய கலாசாலை மாணவர்கள்

17-04-98 வெள்ளிக்கிழமை முற்பகல் 10.30 மணியளவில்
அறிமுகவுரை: திரு இ. உருத்திரா
(சட்டத்தரணி, பருத்தித்துறை.)
சொற்பொழிவு:
“வேடன் அருளிய பூசை”
வழங்குபவர்: சிவஸ்ரீ தியாக சோமாஸ்கந்தராஜக் குருக்கள்
(ஆசிரியர், ஹாட்லிக் கல் லூரி, பருத்தித்துறை.)

24-04-98 வெள்ளிக்கிழமை முற்பகல் 10.30 மணியளவில்

நாவிச்சுடர் - மாத வெளியீடு

சித்திரை - 1998

வெளியீட்டுரை: பிரம்மஸ்ரீ ப. மனோகராக் குருக்கள்
(வல்வை வைத்தீஸ்வரர் தேவஸ்தான பிரதமகுரு)

ஆய்வுரை: திரு ஆ. வடிவேலு

(அதிபர், யா/சக்கோட்டை நோ. க. த.

பாடசாலை)

இவ்வண்ணம்

சந்நிதியான் ஆச்சிரம சைவகலை பண்பாட்டுப் பேரவையினர்.

வாசகர் போட்டி

முதல் பத்து மலரிலும் (ஜனவரி - ஒக்டோபர்) வெளியிடப்படும் விடயங்களை உள்ளடக்கியதாக வாசகர் இடையே போட்டி ஒன்று நடைபெறவுள்ளது. இப்போட்டியில் வெற்றி பெறுவோருக்கு வழமைபோல பெறுமதியான பரிசுகள் வழங்கப்படும்.

போட்டி தொடர்பான விபரங்கள் நவம்பர் மாத இதழில் வெளியிடப்பட்டு போட்டி நடாத்தப்பட்டபின் அதுபற்றிய முடிவுகள் 1999 ஜனவரி மாத மலரில் வெளியிடப்படும்.

அன்பான வேண்டுகோள்

மலருக்கு பொருத்தமான, தரமான ஆக்கங்களை எமக்கு அனுப்பி வைக்குமாறு சமயப் பெரியார்களையும் அறிஞர் பெருமக்களையும் அன்புடன் கேட்டுக் கொள்கின்றோம்.

மலர்க் குழு:

சந்நிதியான் ஆச்சிரம சைவ கலை பண்பாட்டுப் பேரவை.
செல்வச்சந்நிதி, தொண்டைமானாறு.